

Nogle af udvalgets spørgsmål til kulturministeren og dennes svar herpå*Spørgsmål nr. 7:*

»Efter hvilke principper vil ministeren udmønte bemyndigelsen i den nye § 47, stk. 1, 3. pkt.?«

Svar:

Spørgsmålet vedrører omkostningerne ved Ophavsretslicensnævnets virksomhed.

I bemærkningerne til forslaget anføres følgende:

»Forslaget til § 47, stk. 1, 3. pkt., indebærer, at kulturministeren får en bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om dækning af omkostningerne ved nævnets virksomhed.

Under høringen har Advokatrådet, Boligselskabernes Landsforening, Forenede Danske Antenneanlæg, Advokatfirmaet Reumert & Partnere og Samrådet for Ophavsret udtalt sig imod forslaget. Det anføres, at nævnets omkostninger fortsat bør udredes af det offentlige, ligesom det er tilfældet med en lang række andre offentlige nævn. Det anføres videre, at det vil kunne blive uforholdsmæssigt omkostningskrævende specielt for mindre organisationer at skulle dække nævnets omkostninger, hvilket vil kunne indebære en risiko for, at nogle vil foretrække at anlægge retssag. Det påpeges endelig, at forslaget er for vidtrækkende, idet niveauet for omkostningerne ikke samtidig angives.

Kulturministeriet har forståelse for de under høringen fremkomne synspunkter, men ministeriet finder fortsat, at der bør gives kulturministeren bemyndigelse til at fastsætte regler af den nævnte karakter. Det forudsættes, at udnyttelsen af bemyndigelsen sker efter forhandlinger med de berørte parter.«

Forslaget har som hovedformål at sikre, at parterne helt eller delvist kommer til at dække de omkostninger, der er forbundet med nævnets virksomhed. Baggrunden for dette er, at de sager, der i de senere år er blevet indbragt for nævnet, har fået en sådan professionel og erhvervsmæssig karakter, at parterne må for-

ventes at være i stand til at bære de omkostninger, der er forbundet med nævnbehandlingen.

Jeg kan imidlertid oplyse, at jeg vil være indstillet på at drage omsorg for, at der ved fastlæggelsen af reglerne tages hensyn til de parter og særligt mindre organisationer, der ikke vil være i stand til at betale omkostningerne.

Spørgsmål nr. 8:

»Efter hvilke principper vil ministeren udmønte bemyndigelsen i den nye § 50, stk. 3, 2. pkt.?«

Svar:

Spørgsmålet vedrører den foreslåede bemyndigelse, hvorefter kulturministeren kan bestemme, at en godkendt organisation på nærmere bestemte områder skal være en fællesorganisation, som omfatter flere grupper af rettighedshavere.

Som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget (side 15, 2. spalte) er det min opfattelse, at de væsentligste træk ved den gældende tvangslicensordning for viderespredning af radio- og fjersynsudsendelser så vidt muligt bør videreføres i den foreslåede nye aftalelicensordning i § 35.

Hovedintentionen med forslaget er, at det ikke skal blive vanskeligere for kabelanlæggene at klarere de nødvendige rettigheder til kabelviderespredning. Dette mål kan nås ved, at de organisationer, der ønsker at indgå aftaler på dette område, skal godkendes, og at der indgås de nødvendige samarbejdsaftaler mellem disse organisationer.

I tilfælde af, at der ikke kan opnås enighed om samarbejde mellem de godkendte organisationer, åbner forslaget mulighed for, at det på specielle områder kan bestemmes, at opkrævningen af vederlag skal finde sted gennem en fællesorganisation. Denne adgang har til formål at sikre, at effektiviteten i systemet ikke tilsidesættes til skade for forbrugerne.